

Byla C-390/23**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2023 m. birželio 27 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sąd Najwyższy (Lenkija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. birželio 13 d.

Pareiškėjas:

Rzecznik Finansowy

Kita proceso šalis:

Bank AG S.A.

Pagrindinės bylos dalykas

Mokėjimo įsakymo procedūra pagal vekselį – Specialusis skundas dėl mokėjimo įsakymo – Teisinės valstybės principo, tarptautinės teisės privalomumo principo ir vartotojų apsaugos principo pažeidimas, *ex officio* neišnagrinėjus paskolos sutarties sąlygų nesąžiningumo ir paskolos sutarties galiojimo pašalinus iš jos nesąžiningas sutarties sąlygas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

ESS 19 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, siejamos su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Pagrindinių teisių chartija) 47 straipsnio antra pastraipa, išaiškinimas – Tarėjų dalyvavimas paskutinės instancijos teismui (*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)) priimant sprendimą dėl išimtinės teisių gynimo priemonės (specialiojo skundo)

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antra pastraipa, draudžiama nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią paskutinės instancijos teismas (Aukščiausiasis Teismas), nagrinėjantis išimtinę teisių gynimo priemonę (specialųjį skundą) dėl bendrosios kompetencijos teismo įsiteisėjusio sprendimo, priima sprendimą dalyvaujant asmeniui (Aukščiausiojo Teismo tarėjui), kuris:

- 1) nėra Aukščiausiojo Teismo teisėjas;
- 2) yra paskirtas vykdyti funkcijas:
 - a) tiesiogiai įstatymų leidėjo paprasta balsų dauguma,
 - b) remiantis bendrais ir nepatikrinamais atrankos kriterijais,
 - c) pagal procedūrą, kurioje nėra galimybės teismine tvarka peržiūrėti paskyrimą,
 - d) ketverių metų kadencijai
- 3) ir gali būti atšauktas įstatymų leidėjo, o šis atšaukimas taip pat negali būti peržiūrėtas teismine tvarka?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antra pastraipa

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos Direktyva 93/13/EEB dėl nesažiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993 4 21, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288)

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Lenkijos Respublikos Konstitucija) 178, 179, 180, 182, 183 straipsniai

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (2017 m. gruodžio 8 d. Aukščiausiojo Teismo įstatymas) 1, 59–62 straipsniai, 64 straipsnio 1 ir 2 dalys, 65 straipsnis, 67 straipsnio 1 dalis, 71 straipsnis, 77 straipsnio 1 dalis, 89 straipsnis, 91 straipsnio 1 dalis, 94 straipsnio 1 dalis

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (2001 m. liepos 27 d. Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas) 166 straipsnis

Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. – Regulamin Senatu (1990 m. lapkričio 23 d. Lenkijos Respublikos Senato nutarimas dėl Senato darbo reglamento) 92 straipsnio 2a dalis, 96c straipsnio 1 dalis, 96f straipsnis

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2005 m. rugpjūčio 2 d. atsakovai perdavė ieškovo teisių pirmtakui disponuoti neužpildytą vekselį (*in blanco*) su sąlyga „neprotestuotinas“ kaip banko reikalavimų pagal 2005 m. rugpjūčio 2 d. hipoteka užtikrintos paskolos sutartį užtikrinimo priemonę. Atsakovams neįvykdžius paskolos sutarties sąlygų, ieškovas turėjo teisę užpildyti vekselį nurodydamas jame savo reikalavimų sumą kartu su palūkanomis ir savo nuožiūra nustatyti vekselio apmokėjimo datą. Ieškovas privalėjo informuoti vekselio davėjus apie vekselio užpildymą registruotu laišku, išsiųstu likus ne mažiau kaip septynioms dienoms iki vekselio apmokėjimo datos, o laiško pristatymo paskutiniu ieškovui žinomą adresu pažyma turėjo reikšti sėkmingą laiško, informuojančio apie vekselio užpildymą, įteikimą. Vekselis buvo perleistas indosamentu su sąlyga „be įsipareigojimų“. 2018 m. lapkričio 20 d. ieškovas užpildė turimą neužpildytą vekselį 24 844,96 Šveicarijos franko (CHF) suma ir kaip apmokėjimo datą nurodė 2018 m. gruodžio 4 d. 2018 m. lapkričio 20 d. raštais ieškovas paragino atsakovus išpirkti vekselį, kurio apmokėjimo data buvo 2018 m. gruodžio 4 d. 2018 m. lapkričio 27 d. A. K. buvo įteiktas raginimas išpirkti vekselį, o M. S. adresuota korespondencija buvo gražinta ieškovui, nes atsakovas jos neatsiėmė.
- 2 *Sąd Okręgowy w Legnicy* (Legnicos apygardos teismas) 2019 m. balandžio 30 d. mokėjimo įsakymu, išduotu per mokėjimo įsakymo procedūrą pagal vekselį pagal 2019 m. vasario 11 d. *Bank AG (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce* („Bank AG“ (akcinė bendrovė) Lenkijos filialas) pareikštą ieškinį, įpareigojo atsakovus M. S. ir A. K. per dvi savaites nuo mokėjimo įsakymo įteikimo dienos solidariai sumokėti ieškovui 24 844,96 CHF kartu su delspinigiais, skaičiuojamais nuo 2018 m. gruodžio 5 d. iki apmokėjimo dienos, ir 4 800 Lenkijos zlotų (PLN) bylinėjimosi išlaidoms atlyginti.
- 3 Apygardos teismas pažymėjo, kad išduodamas mokėjimo įsakymą teismas netikrina, ar vekselis buvo užpildytas pagal pareiškimo dėl vekselio turinį. Teiginys, kad užpildyto vekselio turinys neatitinka susitarimo dėl vekselio teksto ir jame įtvirtinto leidimo neužpildyto vekselio turėtojui užpildyti vekselį, nagrinėjamas tik antrajame mokėjimo įsakymo procedūros etape skolininkui pagal vekselį, kuriam taip pat tenka pareiga įrodyti šią aplinkybę, pateikus prieštaravimą.

- 4 Tuo remdamasis apygardos teismas konstatavo, kad šiuo atveju atsirado būtinosios sąlygos išduoti mokėjimo įsakymą per mokėjimo įsakymo procedūrą.
- 5 Per mokėjimo įsakymo procedūrą atsakovai nepateikė prieštaravimų dėl mokėjimo įsakymo, todėl 2019 m. birželio 1 d. mokėjimo įsakymas įsiteisėjo.
- 6 *Rzecznik Finansowy* (finansų ombudsmenas) pateikė specialųjį skundą dėl šio sprendimo. Ombudsmenas pareiškė, kad, viena vertus, šiuo sprendimu buvo pažeisti Konstitucijoje įtvirtinti principai ir žmogaus ir piliečio laisvės ir teisės, o tai padarė esminę įtaką bylos baigčiai, kita vertus, nesilaikyta valstybės institucijoms tenkančios pareigos veikti remiantis įstatymais ir neviršijant juose nustatytų ribų, pareigos aiškinant nacionalinę teisę atsižvelgti į Sąjungos teisę, visų pirma 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos Direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993 4 21, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288), taip pat pažeistas vartotojų, kaip silpnesnės civilinių teisinių santykių su verslininku šalies, apsaugos principas, kuris suprantamas kaip valstybės pareiga, įtvirtinta Konstitucijos 76 straipsnyje.
- 7 Finansų ombudsmenas taip pat pareiškė, kad šiuo sprendimu padarytas šiurkštus materialinės teisės pažeidimas atsisakant byloje taikyti *Kodeks cywilny* (Civilinis kodeksas; toliau – CK) 385¹ straipsnio 1 dalį, siejamą su CK 385¹ straipsnio 3 dalimi, t. y. *ex officio* išnagrinėti paskolos sutarties sąlygų nesąžiningumą ir dėl to galiausiai suteikti apsaugą teisę ją gauti turintiems vartotojams, ir CK 58 straipsnio 1 dalį, t. y. išnagrinėti, ar paskolos sutartis būtų galiojanti, jei iš jos būtų pašalintos neleistinos sutarties sąlygos.
- 8 Remdamasis tuo, kas išdėstyta pirmiau, ombudsmenas prašė panaikinti skundžiamą sprendimą visa apimtimi ir gražinti bylą iš naujo nagrinėti Legnicos apygardos teismui. Atsiliepime į specialųjį skundą ieškovas prašė atmesti specialųjį skundą.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 9 Byla nagrinėjama Aukščiausiajame Teisme pagal pateiktą specialųjį skundą, t. y. išimtinę teisių gynimo priemonę, kuria galima apskusti įsiteisėjusius teismo sprendimus. Specialiojo skundo instituto paskirtis yra pašalinti įsiteisėjusius teismo sprendimus, kuriuose yra konkrečių įstatyme numatytų trūkumų. Šie trūkumai turi būti esminiai, atsižvelgiant į demokratinės teisinės valstybės principą, kuriuo įgyvendinami socialinio teisingumo principai.
- 10 Aukščiausiasis Teismas 2021 m. lapkričio 17 d. nutartimi byloje Nr. I NSNc 260/21 pateikė Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus, susijusius su įsiteisėjusių sprendimų pakeitimo ar panaikinimo leistinumumu pateikiant specialųjį skundą, kad būtų užtikrintas Sąjungos teisės veiksmingumas (byla C-720/21). Vis dėlto Aukščiausiasis Teismas mano, kad reikia išsamiau išsiaiškinti, ar, atsižvelgiant į Sutarties reikalavimus, įsiteisėjusių teismo sprendimų pakeitimo ar panaikinimo mechanizmas valstybėje narėje gali būti

suformuotas taip, kad paskutinės instancijos teisme, nagrinėjančiame tokio pobūdžio bylas, dalyvautų asmenys, kurie nėra profesionalūs teisėjai (ar net teisininkai), kurių skyrimo tvarka skiriasi nuo teisėjų skyrimo tvarkos ir kuriems netaikomos visos teisėjams numatytos nepriklausomumo garantijos.

- 11 Šių abejonių išsprendimas turės tiesioginę įtaką bylą nagrinėjančio teismo sudėčiai. Teigiamas atsakymas reikštų, kad nuostatos, apibrėžiančios specialiuosius skundus nagrinėjančios Aukščiausiojo Teismo kolegijos sudėtį, turėtų būti nepaisoma, kad būtų užtikrintas tik profesionalių teisėjų dalyvavimas.
- 12 Poreikis išsiaiškinti abejones kyla dėl Aukščiausiojo Teismo sisteminės pozicijos. Aukščiausiasis Teismas yra ESS 267 straipsnyje nurodytas teismas, t. y. teismas, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti skundžiami. Remiantis Lenkijos Respublikos Konstitucijos 183 straipsnio 1 dalimi, pagrindinis Aukščiausiojo Teismo uždavinys yra prižiūrėti bendrosios kompetencijos teismų ir karo teismų teisminę veiklą. Šiuo atžvilgiu „tipinė“ Aukščiausiojo Teismo veikla yra veiksmai, susiję su teisių gynimo priemonių nagrinėjimu ir nutarimų, kuriais sprendžiami teisiniai klausimai, priėmimu. O specialiųjų skundų nagrinėjimas yra ypatinga Aukščiausiojo Teismo veiklos rūšis, kuri kartu yra ir teisingumo vykdymas.
- 13 Klausimas dėl tarėjų, t. y. neprofesionalių visuomenės atstovų, įtraukimo į sprendimus bylose, nagrinėjamosiose pagal specialiuosius skundus, priimančias kolegijas kelia abejonių atsižvelgiant į procesinių veiksmų, kuriuos Aukščiausiasis Teismas atlieka šiose bylose, apimtį. Be abejo, jiems atlikti reikia ne tik teisinio išsilavinimo, bet ir nemažai teisės mokslo žinių. O tarėjai ne tik neprivalo turėti išskirtinių teisinių žinių, bet apskritai neturi būti teisininkai ar turėti kokį nors aukštąjį išsilavinimą. Galiojanti tvarka *prima facie* atrodo ne tik neracionali, bet ir sistemiškai nenuosekli. Taip yra todėl, kad atsiranda socialinis (neprofesionalusis) veiksnys, kai nebevyksta nei įrodinėjimas, nei įrodymų vertinimas, o tik tikrinamas materialinės ir procesinės teisės taikymo teisingumas, atliekant konkretų teismo sprendimo konstitucingumo vertinimą. Teisinio reglamentavimo neveiksmingumas ar netinkamumas savaime nereiškia, kad pažeidžiamos Sutarties nuostatos, tačiau Aukščiausiojo Teismo tarėjų instituto konstrukcija, atsižvelgiant į požymius, kuriais turi pasižymėti teismas pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antra pastraipa, kelia abejonių.
- 14 Kaip ne kartą pažymėta Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, siekiant užtikrinti, kad teismas galėtų teikti veiksmingą teisinę apsaugą, kurios reikalaujama pagal nurodytas nuostatas, labai svarbu išsaugoti jo nepriklausomumą. Šiuo atžvilgiu Aukščiausiasis Teismas remiasi šiais Teisingumo Teismo sprendimais: 2019 m. birželio 24 d. Sprendimu *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)* (C-619/18, EU:C:2019:531, 109 ir 111 punktai); 2021 m. spalio 6 d. Sprendimu *W. Ž. (Aukščiausiojo Teismo Išimtinės kontrolės ir viešųjų reikalų kolegija – Skyrimas)* (C-487/19, EU:C:2021:798, 110 punktas); 2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimu *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo Drausmės bylą*

kolegijos nepriklausomumas) (sujungtos bylos C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 127–129 punktai).

- 15 Aukščiausiojo Teismo tarėjų neprofesionalumas netrukdo nagrinėti ir jų pačių nepriklausomumo klausimo. Iš tiesų tam, kad atitinkamas subjektas būtų pripažintas „teismu“, kaip tai suprantama pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, labai svarbu, kad jam būtų suteiktos sprendžiamosios funkcijos, kurias neprofesionalūs teisėjai neabejotinai turi (žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)*, C-658/18, EU:C:2020:572, 76 punktą).
- 16 Aukščiausiajam Teismui kyla abejonių, ar Aukščiausiojo Teismo tarėjai (toliau – AT tarėjai) atitinka pirmiau nurodytus kriterijus ir atitinkamai ar institucija, kurioje jie dalyvauja, gali būti laikoma „teismu“, kaip tai suprantama pagal Sutartį. Abejonių šiuo klausimu kyla dėl kelių kartu vertinamų aplinkybių, kurios aprašomos toliau.
- 17 Pirma, AT tarėjų atrankos procedūra labai skiriasi nuo procedūrų, taikomų profesionaliems teisėjams. Teisėjus neterminuotam laikotarpiui skiria Lenkijos Respublikos Prezidentas remdamasis *Krajowa Rada Sądownictwa* (Nacionalinė teisėjų taryba; toliau – NTT) siūlymu. O AT tarėjus tiesiogiai skiria įstatymų leidžiamoji valdžia – Senatas. Teisėjų atrankos procedūros kontekste 2021 m. kovo 2 d. Sprendime *A. B. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo teisėjų skyrimas – Skundas)*, C-824/18 (EU:C:2021:148, 43, 131–137 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, jog tai, kad Lenkijos Respublikos Prezidentui siūlomus teisėjus atranka NTT, kurią sudaro teisėjai, išrinkti nebe jų kolegų, o Seimo – antrosios Lenkijos įstatymų leidžiamosios valdžios institucijos, gali nesuteikti pakankamos nepriklausomumo garantijos, taigi kelia riziką, kad NTT nariai bus pavaldūs Seime atstovaujamosioms politinėms jėgoms. Šios pastabos daug aiškiau taikytinos AT tarėjų atrankos procedūrai, o abejonės šiuo atžvilgiu *a minori ad maius* atrodo dar rimtesnės. Senatas atranką vykdo visiškai savarankiškai, t. y. prieš jo vykdomą atranką nevyksta jokia atskira procedūra jokioje kitoje konstitucinėje valdžios institucijoje. Teisėjai jokiam šios procedūros etape (tiesiogiai ar netiesiogiai) nedalyvauja. Renka tiesiogiai politikai.
- 18 Antra, Senato vykdoma tarėjų atranka nėra kontroliuojama teisminės valdžios. Tai svarbu, nes 2021 m. kovo 2 d. Sprendime *A. B. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo teisėjų skyrimas – Skundas)*, C-824/18 (EU:C:2021:148, 156 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, kad galimybės pasinaudoti teismine teisių gynimo priemone nebuvimas skyrimo eiti nacionalinio Aukščiausiojo Teismo teisėjo pareigas procedūroje tam tikrais atvejais gali nesukelti problemų, atsižvelgiant į iš Sąjungos teisės, visų pirma ESS 19 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, kylančius reikalavimus. Vis dėlto kitaip gali būti tuo atveju, jei esama nuostatų, kuriomis sunaikinamas tokio pobūdžio teisių gynimo priemonių, egzistavusių iki tol, veiksmingumas. Sukūrus AT tarėjų (2017 m. Aukščiausiojo Teismo įstatymu), kuriuos tiesiogiai atranka įstatymų leidžiamoji valdžia be galimybės atlikti tokio paskyrimo teisminę kontrolę, institutą atsitraukiama nuo ankstesnės padėties, kai

tokia kontrolė buvo užtikrinta visiems teisėjų kolegijos nariams (t. y. profesionaliems teisėjams).

- 19 Trečia, rinkdamas Aukščiausiojo Teismo tarėjus Senatas vadovaujasi tik jam vienam žinomais atrankos kriterijais, o tai taip pat leidžia daryti išvadą, kad atranka jis vykdo visiškai savo nuožiūrą. Įstatyme nustatyti atrankos kriterijai yra labai bendri ir diskreciniai. Aukščiausiojo Teismo įstatymo 60 straipsnyje nustatyti reikalavimai, kuriuos turi atitikti kandidatas į Aukščiausiojo Teismo tarėjus, yra tik absoliutus minimumas, taikomas kandidatams į tas pareigas. Juos atitinka dauguma Lenkijos Respublikos piliečių. O nuostatų, kuriose šie bendrieji formalūs reikalavimai būtų paaiškinti, nėra. Apie tai nieko nekalbama ir Senato darbo reglamente, kuriame paaiškinta AT tarėjų atrankos procedūra. Senato nutarimas dėl AT tarėjų atrankos neprivalo būti motyvuotas. Visa tai lemia, kad AT tarėjų atranka vykdoma remiantis tik diskrecija ir grindžiama politinės daugumos valia.
- 20 Ketvirta, papildomų abejonių dėl AT tarėjų nepriklausomumo kelia jų kadencija ir galimybė būti paskirtiems pakartotinai. AT tarėjų kadencija yra ketveri metai. Nėra norminių teisės aktų, draudžiančių pakartotinį kandidatavimą ar ribojančių kadencijų skaičių einant aptariamąs pareigas. Tai, kas išdėstyta pirmiau, ir beveik visiškai Senato diskrecija renkant AT tarėjus gali silpninti jų nepriklausomumą.
- 21 Penkta, Senatas turi teisę atšaukti AT tarėjus. Tiesa, šių veiksmų Senatas gali imtis tik AT pirmojo pirmininko reikalavimu ir tik teisės aktuose nurodytais atvejais, tačiau aplinkybė, leidžianti tai daryti, t. y. „teismo orumą žeminantis elgesys“, yra tokia neaiški, kad kyla piktnaudžiavimo pavojus. Abejones dėl tokio reglamentavimo suderinamumo su ESS nuostatomis dar labiau sustiprina Senato darbo reglamento nuostatų analizė. Tame reglamente paaiškinama AT tarėjų atšaukimo procedūra, tačiau visiškai nekalbama apie AT tarėjų atšaukimo pagrindus (priežastis). Jame tik nurodoma, kad atšaukimas „vykdomas tik įstatyme – Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatyme – nurodytais atvejais“. Vertinimo nekeičia ir šiame įstatyme atsižvelgiant į Senato darbo reglamentą reglamentuota AT tarėjo atšaukimo procedūra. Be abejonės, ji labai apriboja valdžios institucijų diskreciją šiuo atžvilgiu, taip pat užtikrina, kad atšaukiamas AT tarėjas būtų išklausytas, tačiau atšauktam AT tarėjui atimama galimybė užginčyti tokius veiksmus teisme. Šiame kontekste taip pat nėra jokių leistinumo inicijuoti AT tarėjo atšaukimo procedūrą, pavyzdžiui, dėl nagrinėjamų bylų, kuriose jis dalyvauja, apribojimų. Teoriškai taip leidžiama netiesiogiai daryti įtaką specialiųjų skundų nagrinėjimo proceso dinamikai. Nutarimui, kuriuo atšaukiamas AT tarėjas, netaikoma jokia peržiūros procedūra – nei Senate (pavyzdžiui, pagal prašymą išnagrinėti bylą iš naujo), nei nepriklausomame teisme. Šis nutarimas priimamas paprasta balsų dauguma, todėl AT tarėjo atšaukimui iš esmės nereikia platesnio politinio sutarimo.
- 22 Šio Senato veiksmo savavališkumą reikia vertinti atsižvelgiant į 2019 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)* (C-619/18, EU:C:2019:531, 75 ir 77 punktai), kuriame

pažymima, kad teisėjų laisvė nuo bet kokio išorinio poveikio ar spaudimo reikalauja tam tikrų garantijų, padedančių apsaugoti asmenis, kuriems pavesta užduotis priimti teismo sprendimus, kaip antai nepašalinamumo garantijos. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, taisyklės, kurios apibrėžia, be kita ko, drausminius pažeidimus sudarančias veikas, numato nepriklausomos instancijos įsikišimą laikantis procedūros, visapusiškai garantuojančios Chartijos 47 ir 48 straipsniuose įtvirtintas teises, tarp jų ir teisę į gynybą, ir suteikia galimybę ginčyti teisme drausmės priežiūros institucijų sprendimus, yra garantijos, būtinos siekiant išsaugoti teisminės valdžios nepriklausomumą (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Teismų sistemos trūkumai)*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 67 punktą). Pagal teismų nepriklausomumo ir nešališkumo garantijas reikalaujama, kad atitinkama institucija savo funkcijas vykdytų visiškai autonomiškai, būtų apsaugota nuo išorinio poveikio ar spaudimo, kurie gali kelti grėsmę jos narių nepriklausomam sprendimų priėmimui ir turėti įtakos jų sprendimams, būtų objektyvi ir neturėtų jokio suinteresuotumo bylos baigtimi. Kalbant apie AT tarėjus, tokių garantijų neabejotinai nėra.

- 23 Atsižvelgdamas į kilusias abejones, taip pat į AT tarėjų, kurie, nagrinėdami specialiuosius skundus, turi teisę peržiūrėti ir panaikinti įsiteisėjusius bendrosios kompetencijos teismų sprendimus, vaidmenį, AT nusprendė taip, kaip nurodyta nutarties rezoliucinėje dalyje.